

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1044/2550

กองทุนรวมเอเชียริคอฟเวอร์รี่ 3 โຈທ໌ ນາງສາວວຽກຣຸນ ສ້າງສມວຸ໌ ກັບພວກຈຳເລຍ

ກຸໜາຍທີ່ເຄື່ອງຂ້ອງ ປ.ວິ.ພ. ມາຕຣາ 236, ປ.ວິ.ພ. ມາຕຣາ 229, ປ.ວິ.ພ. ມາຕຣາ 243, ປ.ວິ.ພ. ມາຕຣາ 234

ຍ່ອ / ຫລັກກຸໜາຍ

ຈຳເລຍຍືນຄຳຮ້ອງອຸທຣຸນຄຳສັ່ງກໍ່ຮ້ອງອຸທຣຸນຕໍ່ສາລະຂັ້ນຕົ້ນ ສາລະຂັ້ນຕົ້ນມີເນື້ອທີ່ສົ່ງຄຳຮ້ອງນັ້ນໄປຍັງ ສາລະອຸທຣຸນຕາມປະມວນກຸໜາຍວິທີພິຈາລະນາຄວາມແພ່ງ ມາຕຣາ 236 ບໍ່ມີເນື້ອທີ່ຕຽວສັ່ງກໍ່ຮ້ອງ ເໝືອນຢ່າງຂັ້ນຮັບກໍ່ຮ້ອງບໍ່ຮັບອຸທຣຸນຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ 232 ການທີ່ສາລະຂັ້ນຕົ້ນສັ່ງກໍ່ຮ້ອງ ອຸທຣຸນຄຳສັ່ງກໍ່ຮ້ອງອຸທຣຸນຈຶ່ງບໍ່ຮັບ ຈຳເລຍອຸທຣຸນຄຳສັ່ງຂອງສາລະຂັ້ນຕົ້ນທີ່ຍົກຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຖິກຄອນ ການພິຈາລະນາທີ່ຜິດຮະເບີຍບກຣຸນີສາລະຂັ້ນຕົ້ນບໍ່ຮັບຄຳຮ້ອງອຸທຣຸນຄຳສັ່ງກໍ່ຮ້ອງອຸທຣຸນຂອງຈຳເລຍ ແລະ ສາລະຂັ້ນຕົ້ນໄດ້ສົ່ງຄຳຮ້ອງອຸທຣຸນຄຳສັ່ງທີ່ຮັບອຸທຣຸນແລະສຳນວນໄປຍັງສາລະອຸທຣຸນ ເມື່ອສາລະອຸທຣຸນ ໄດ້ວິນິດຊົນວ່າ ຈຳເລຍຍືນຄຳຮ້ອງອຸທຣຸນຄຳສັ່ງທີ່ບໍ່ຮັບອຸທຣຸນພັນກຳນົດ 15 ວັນ ທັງມີໄດ້ນຳ ຄ່າຄຸຂາຣຣມເນີຍມທັງປວງມາວາງສາລະແລະນຳເງິນມາຂຳຣະຕາມຄຳພິພາກສາຫຼືອາປະກັນໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ ສາລະຕາມມາຕຣາ 234 ຈຶ່ງບໍ່ຮັບອຸທຣຸນດ້ວຍກຸໜາຍ ໃຫ້ຍົກຄຳຮ້ອງ ຈຶ່ງມີຜົນເປັນການຍືນຕາມຄຳປຸກສະຣອງ ສາລະຂັ້ນຕົ້ນ ຄຳສັ່ງຂອງສາລະອຸທຣຸນຍ່ອມເປັນທີ່ສຸດຕາມມາຕຣາ 236 ວຽກຮຸນຶ່ງ

ຄຳພິພາກສາ

ຄຣີສັບເນື່ອງມາຈາກສາລະຂັ້ນຕົ້ນພິພາກສາໃຫ້ຈຳເລຍທັງສອງຮ່ວມກັນຂຳຣະເງິນຈຳນວນ 22,019,139.09 ບາທ ພ້ອມດອກເບີຍອັຕຣາຣ້ອຍລະ 10 ຕໍ່ປີ ຂອງຕົ້ນເງິນຈຳນວນ 11,708,008.52 ບາທ ນັບຄັດຈາກວັນ ພ້ອງເປັນຕົ້ນໄປຈົນກວ່າຈະຂຳຣະເສັຽແກ່ໂຈທ໌ ຫາກຈຳເລຍທັງສອງບໍ່ຂຳຣະເນື້ອທີ່ຫຼືບໍ່ຂຳຣະເນື້ອທີ່ບໍ່ຮັບຄຳຮ້ອງ ໃຫ້ຍຶດທີ່ດິນຕາມໂລນດເລທ໌ 179152 ຕຳບລະສະພານສູງ ອຳເຄອບກະປິ ກຸງເທພມຫານກ ແລະໂລນດ ເລທ໌ 33870 ຕຳບລະທະພງ ອຳເຄອເມືອງຮະຍອງ ຈັງຫວັດຮະຍອງ ພ້ອມສິ່ງປຸກສ້າງອອກຂາຍທອດຕະລາດ ນຳເງິນມາຂຳຣະເນື້ອທີ່ແກ່ໂຈທ໌ ຫາກໄດ້ເງິນມາບໍ່ພໍຂຳຣະເນື້ອທີ່ໃຫ້ຍຶດທຣັພິສິນອື່ນຂອງຈຳເລຍທັງສອງອອກ ຂາຍທອດຕະລາດນຳເງິນຂຳຣະເນື້ອທີ່ແກ່ໂຈທ໌ຈົນຮັບຄຳຮ້ອງ ໃຫ້ຈຳເລຍທັງສອງຂຳຣະຄ່າຄຸຂາຣຣມເນີຍມແທນ ໂຈທ໌ ດ້ວຍກຳນົດຄ່າຫນາຍຄວາມ 20,000 ບາທ ຈຳເລຍທັງສອງອຸທຣຸນຄຳສັ່ງຂອງສາລະຂັ້ນຕົ້ນທີ່ບໍ່ ອນຸຍາດໃຫ້ຈຳເລຍທັງສອງເຄື່ອນຄຣີແລະດຣັສບຸຍານຈຳເລຍທັງສອງ ສາລະຂັ້ນຕົ້ນມີຄຳສັ່ງວ່າ ການອຸທຣຸນ ຄຳສັ່ງອັນມີຜົນໃຫ້ຍົກເລີກຄຳພິພາກສາຂອງສາລະຂັ້ນຕົ້ນ ຜູ້ອຸທຣຸນຕ້ອງນຳເງິນຄ່າຣຣມເນີຍມຈຶ່ງຈະຕ້ອງໃຊ້ ແກ່ຄຸ່ຄວາມອື່ກຳນົດຕາມຄຳພິພາກສາມາວາງພ້ອມກັບອຸທຣຸນຕາມປະມວນກຸໜາຍວິທີພິຈາລະນາ ຄວາມແພ່ງ ມາຕຣາ 229 ເມື່ອຈຳເລຍທັງສອງບໍ່ມາວາງ ຈຶ່ງບໍ່ຮັບອຸທຣຸນຄຳສັ່ງຂອງຈຳເລຍທັງສອງ ຈຳເລຍ ທັງສອງຍືນຄຳຮ້ອງອຸທຣຸນຄຳສັ່ງສາລະຂັ້ນຕົ້ນທີ່ຮັບອຸທຣຸນເມື່ອວັນທີ່ 6 ພຸສະພາກມ 2547 ສາລະຂັ້ນຕົ້ນມີ ຄຳສັ່ງວ່າ ສາລະມີຄຳສັ່ງບໍ່ຮັບອຸທຣຸນເມື່ອວັນທີ່ 12 ເມສາຍນ 2547 ອັນເປັນວັນເດີຍວັກກັນກັບທີ່ຈຳເລຍທັງສອງ ຍືນອຸທຣຸນຈຳເລຍທັງສອງຍືນຄຳຮ້ອງອຸທຣຸນຄຳສັ່ງສາລະທີ່ບໍ່ຮັບອຸທຣຸນພັນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ ສາລະໄດ້ມີຄຳສັ່ງ ຈຶ່ງບໍ່ຮັບຄຳຮ້ອງອຸທຣຸນຄຳສັ່ງກໍ່ຮ້ອງອຸທຣຸນຂອງຈຳເລຍທັງສອງ ຄືນຄ່າຣຣມເນີຍມໃຫ້ ຈຳເລຍທັງສອງ ຕໍ່ມາວັນທີ່ 13 ພຸສະພາກມ 2547 ຈຳເລຍທັງສອງຍືນຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສາລະຂັ້ນຕົ້ນເຖິກຄອນ ການພິຈາລະນາທີ່ຜິດຮະເບີຍບກຣຸນີທີ່ສາລະຂັ້ນຕົ້ນມີຄຳສັ່ງບໍ່ຮັບຄຳຮ້ອງອຸທຣຸນຄຳສັ່ງກໍ່ຮ້ອງອຸທຣຸນຂອງ ຈຳເລຍທັງສອງເນື່ອງຈາກເປັນອຳນາຈຂອງສາລະອຸທຣຸນ ສາລະຂັ້ນຕົ້ນມີຄຳສັ່ງຍົກຄຳຮ້ອງດັ່ງຄຳວ່າຈຳເລຍ ທັງສອງອຸທຣຸນຄຳສັ່ງສາລະຂັ້ນຕົ້ນທີ່ຍົກຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຖິກຄອນການພິຈາລະນາທີ່ຜິດຮະເບີຍ ສາລະອຸທຣຸນມີ

คำสั่งว่า จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2547 อุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 12 เมษายน 2547 ของจำเลยทั้งสอง การพิจารณาสั่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของจำเลยทั้งสองดังกล่าวไม่ใช่อำนาจของศาลชั้นต้น แต่เป็นอำนาจของศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 236 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ฉบับนี้เสียเองจึงไม่ชอบ อาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 243 (1) ให้ยกคำสั่งของศาลชั้นต้นและเมื่อสำนวนคดีนี้ขึ้นมาสู่ศาลอุทธรณ์แล้วศาลอุทธรณ์เห็นสมควรพิจารณาคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 12 เมษายน 2547 ของจำเลยทั้งสองไปเสียเลย เห็นว่า ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2547 ซึ่งเป็นวันที่จำเลยทั้งสองยื่นอุทธรณ์ จึงถือว่าจำเลยทั้งสองทราบคำสั่งในวันนั้นแล้ว ดังนั้นเมื่อจำเลยทั้งสองเพื่อยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับอุทธรณ์เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2547 จึงเป็นการยื่นเมื่อพ้นกำหนด 15 วัน ซึ่งมีได้นำค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวงมาวางศาลและนำเงินมาชำระตามคำพิพากษาหรือหาประกันให้ไว้ต่อศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 234 คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ยกคำร้อง คำคำร้องเป็นพับ จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "เห็นว่า คดีนี้เมื่อจำเลยทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2547 แล้ว ศาลชั้นต้นมีหน้าที่ส่งคำร้องนั้นไปยังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 236 ไม่มีหน้าที่จะตรวจสั่งไม่รับเหมือนอย่างชั้นรับหรือไม่รับอุทธรณ์ตามความในมาตรา 232 การที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ จึงไม่ชอบ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อจำเลยทั้งสองอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ยกคำร้องขอให้เพิกถอนการพิจารณาที่ผิดระเบียบกรณีศาลชั้นต้นไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสอง และศาลชั้นต้นได้ส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่รับอุทธรณ์และสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ เมื่อศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยว่า คำร้องอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่รับอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2547 จำเลยทั้งสองยื่นเมื่อพ้นกำหนด 15 วัน ซึ่งมีได้นำค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวงมาวางศาลและนำเงินมาชำระตามคำพิพากษาหรือหาประกันให้ไว้ต่อศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 234 คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ยกคำร้อง จึงมีผลเป็นการที่ศาลอุทธรณ์ไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของจำเลยทั้งสองฉบับลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2547 ยืนตามคำปฏิเสธของศาลชั้นต้นโดยวินิจฉัยถึงเหตุเดียวกัน คำสั่งของศาลอุทธรณ์ย่อมเป็นที่สุดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 236 วรรคหนึ่ง จำเลยทั้งสองจึงฎีกาคัดค้านคำสั่งศาลอุทธรณ์ไม่ได้" พิพากษายกฎีกาของจำเลยทั้งสอง ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลชั้นฎีกาทั้งหมดแก่จำเลยทั้งสอง ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกานอกจากที่สั่งคืนให้เป็นพับ

องค์คณะ

มนตรี ยอดปัญญา · เรวัตร อิศราภรณ์ · วีระชาติ เอี่ยมประไพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1044/2550>